

Συγκρούσεις Βυζαντινών και Βουλγάρων στον 8ο αιώνα

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/1LLj0sf>]

Τον επόμενο χρόνο, στις 21 Ιουνίου του 765 μ.Χ. ο βασιλιάς εξεστράτευσε ξανά κατά των Βουλγάρων έχοντας μαζί του πλήθος πολεμικού στόλου αλλά καθώς τα πλοία έφτασαν στις ακτές του Αχελού φύσηξε δυνατός βόρειος άνεμος και σχεδόν όλα βυθίστηκαν, έτσι πνίγηκαν πολλοί άνθρωποι και ο βασιλιάς διέταξε να περισυλλεχθούν οι νεκροί και να θαφτούν[23].

Μετά το πέραςμα δέκα ολόκληρων χρόνων ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Ε΄ απέστειλε ξανά δυο χιλιάδες χελάνδια (πλοία) εναντίον της Βουλγαρίας. Όταν έφτασε στον Δούναβη, τους στρατηγούς των θεμάτων του ιππικού τους άφησε στις πεδιάδες, ελπίζοντας πως θα έμπαιναν στην Βουλγαρία, επειδή ο βουλγαρικός στρατός θα πολεμούσε με τον στόλο, τελικά ο βασιλιάς δείλιασε και υποχώρησε. Όμως από την άλλη πλευρά και οι Βούλγαροι φοβήθηκαν με αποτέλεσμα να στείλουν στον Βυζαντινό αυτοκράτορα έναν ευγενή για να ζητήσει ειρήνη. Μόλις τον είδε ο βασιλιάς χάρηκε πολύ και έκανε ειρήνη, αφού πρώτα έδωσαν όρκο ότι δεν θα επιτιθόταν ο ένας στον άλλο. Μετά από την σύναψη ειρήνης ο βασιλιάς επέστρεψε στην Πόλη και άφησε πολλούς φρουρούς σε όλα τα θέματα[24].

Όμως λίγους μήνες αργότερα, ο βασιλιάς ενημερώθηκε από κάποιους φίλους του ότι ο αρχηγός των Βουλγάρων ετοίμαζε στρατό για να καταλάβουν την Βερζιτία, επειδή όμως τον είχαν επισκεφθεί απεσταλμένοι της Βουλγαρίας στην Πόλη, προσποιήθηκε πως ετοίμαζε εκστρατεία εναντίον των Αράβων. Την επόμενη μέρα έδωξε τους απεσταλμένους, πήρε το στρατό του και ξεκίνησε βιαστικά εναντίον της Βουλγαρίας. Ο συνολικός στρατός του έφτανε τους ογδόντα χιλιάδες και προχώρησε αιφνιδιαστικά εναντίον τους πετυχαίνοντας μεγάλη νίκη. Μετά την μεγάλη μάχη επέστρεψε με πολλά λάφυρα και αιχμαλώτους στην Κωνσταντινούπολη, όπου γιόρτασε την θριαμβευτική του νίκη.

Το επόμενο χρόνο, ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Ε΄ εξόπλισε και πάλι μεγάλο στόλο κατά της Βουλγαρίας, πήρε μαζί του όλους τους αρχηγούς του ναυτικού καθώς και δώδεκα χιλιάδες ιππείς αλλά καθώς έφτασαν στην περιοχή της Μεσημβρίας, φύσηξε δυνατός βόρειος άνεμος και όλα τα πλοία του κομματιάστηκαν. Ξανά κατά την διάρκεια του επόμενου έτους, ο βασιλιάς ξεκίνησε πάλι εναντίον του βουλγαρικού λαού, ο Θεός όμως τον χτύπησε με βαριά ασθένεια που εμφάνισε υψηλό πυρετό και τα πόδια του σε μεγάλη έκταση είχαν ψευδάνθρακα, προσπάθησε να επιστρέψει στην Πόλη αλλά τελικά βρήκε άθλιο θάνατο πάνω στο χελάνδιό του κραυγάζοντας δυνατά[25].

Το έτος 776 μ.Χ. ο Τελέριγος (768-777μ.Χ.) αρχηγός των Βουλγάρων ζήτησε καταφύγιο κοντά στον βυζαντινό αυτοκράτορα Λέοντα Δ΄(775-780μ.Χ.), ο οποίος στην συνέχεια τον έκανε πατρίκιο και τον πάντρεψε με μια ξαδέρφη της συζύγου του Ειρήνης αφού πρώτα τον βάπτισε και τον περιέβαλε με μεγάλες τιμές και αγάπη[26]. Μετά το πέραςμα όμως δεκαπέντε χρόνων και συγκεκριμένα το έτος 790 μ.χ ο υιός του Λέοντα Δ΄, Κωνσταντίνος Στ΄(780-797μ.Χ.), ξεκίνησε τον Απρίλιο εκστρατεία εναντίον των Βουλγάρων. Όταν βρέθηκε αντιμέτωπος με τον αρχηγό των Βουλγάρων, Κάρδαμο (776-803μ.Χ.) πραγματοποιήθηκε μια μικρή συμπλοκή και εν συνεχεία οι Ρωμαίοι έχασαν την αυτοπεποίθησή τους και έφυγαν άδοξα, από την άλλη μεριά το ίδιο και οι Βούλγαροι φοβήθηκαν και έφυγαν. Κατά το χρόνο αυτό, στις 20 Ιουλίου ο Κωνσταντίνος έκανε εκστρατεία ξανά εναντίον των Βουλγάρων. Ο Κάρδαμος μάζεψε όλες του τις δυνάμεις και ξεκίνησε εναντίον του αυτοκράτορος. Πεπεισμένος ο βασιλιάς από ψευδοπροφήτες ότι η νίκη θα ήταν δική του, ξεκίνησε την μάχη χωρίς πρόγραμμα και τάξη και ηττήθηκε κατά κράτος. Οι Βούλγαροι πήραν τα πάντα, όπως χρήματα, άλογα ακόμη και τη σκηνή του βασιλιά με όλο τον εξοπλισμό του[27].

Στην συνέχεια μετά από πέντε χρόνια, ο Κάρδαμος απείλησε τον αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Στ΄ να του πληρώσει φόρους, γιατί αλλιώς θα φτάσει στην Θράκη και θα την ερημώσει. Ο αυτοκράτορας σαν απάντηση του έστειλε κοπριές αλόγου σε ένα μαντήλι και έστειλε οδηγίες στα θέματα της Ασίας να συγκεντρωθεί στρατός εναντίον του Κάρδαμου[28]. Στην συνέχεια, συνάντησε τον Κάρδαμο σε μια δασώδη περιοχή και τον πολιορκήσε για 17 ημέρες. Τελικά, ο Κάρδαμος δεν τόλμησε να δώσει μάχη και έφυγε για την πατρίδα του.

[Συνεχίζεται]

[23] Βλ. Θεοφάνους, *Χρονογραφία*, P.G., Τομ. 108, σελ. 881 (a-b)

[24] Βλ. Θεοφάνους, *Χρονογραφία*, P.G., Τομ. 108, σελ. 901 (a-c)

[25] Βλ. Θεοφάνους, *Χρονογραφία*, P.G., Τομ. 108, σελ. 904 b

[26] Βλ. Θεοφάνους, *Χρονογραφία*, P.G., Τομ. 108, σελ. 910 b

[27] Βλ. Θεοφάνους, *Χρονογραφία*, P.G., Τομ. 108, σελ. 940 b

[28] Βλ. Θεοφάνους, *Χρονογραφία*, P.G., Τομ. 108, σελ. 945 (b-c)